

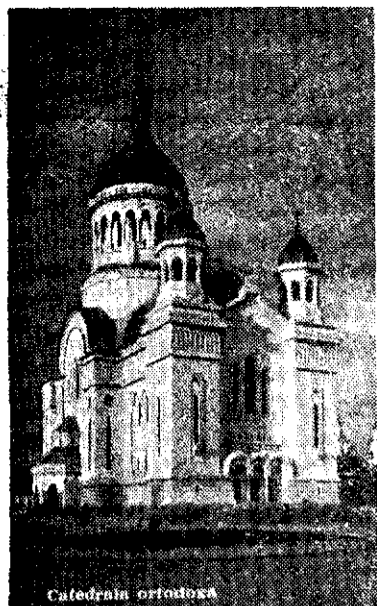
RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Catedrala ortodoxă

CLERUL ȘI EVENIMENTELE RECENTE

Am trecut printr'o grea frământare internă, deși s'a scurs puțin timp dela marea prăbușire a hotarelor etnice. Că o nenorocire nu vine singură, s'a adeverit încă odată, dar dacă dezastrul cel dintâi a fost provocat de forțe externe, cea de a doua nenorocire își are izvorul numai în desechilibrul conștiinței noastre naționale.

Am uitat prin ce-am străbătut în toamnă și-am aprins un foc în mijloc de iarnă care era, cât pe aci, să ne mistuie și ce-a mai rămas.

Pentru ce și în vederea cărui scop obștesc?

Deși a trecut destul timp dela zilele răscoalei din 21—23 Ianuarie, nimeni nu poate preciza un răspuns satisfăcător la întrebarea aceasta.

De atunci conducerea Statului, după ce a restabilit ordinea, a luat toate măsurile necesare, pentru ca să nu se mai repete sângeroasele momente care ne-au strâns inimile în cleștele desnădejdiei.

Dispozițiunile legale pentru primirea faptelor ce pun în primejdie existența și siguranța Statului îngrădesc însă mai ales actele săvârșite și care astfel sunt sancționate cu măsuri de retribuțiune corespunzătoare crimei, definită de lege!

Faptele sancționabile cu pedeapsă pornesc însă dintr'o stare sufletească, dintr'o concepție sau dintr'o conștiință morală.

Omenirea n'a ajuns încă la acel nivel moral din care să izvorască numai acțiuni care să nu vatăme interesele individuale sau colective și deci să se respecte o ordine juridică în care să domnească o armonie socială neturburată.

Cu toate acestea omenirea tinde neîntrerupt la realizarea unei astfel de ordine de natură etică.

În slujba acestui ideal de viață omenescă se află în deosebi două instituțiuni fundamentale ale statelor moderne: Biserica și Școala.

Biserica a fost îndrumată de însuși Domnul nostru Iisus Hristos să fie „calea, adevărul și viața”, să fie „lumina lumii”, să fie crucea a iubirii și iertării, să fie „pom bun care aduce roade bune” și să fie supremul glas al „Duhului celui Sfânt, pe care-l trimite Tatăl” pentru a ne „învăța toate și a ne aduce aminte

despre toate cele ce ne-a spus”,

Cei chemați să propovăduiască lumii această învățătură depozitată în Biserica și cei care sunt dator să fie pildă vie a vieții trăită după porunca înțeleptului Bisericii pe care o slujesc, sunt, fără încotol, în primul rând preoții de orice grad ar fi ei.

Așa și-a înțeles apostolul Pavel rostul său preoțesc, când lui Timoteiu îi scrie: „Tu fi treaz în toate, suferă răul, fă lucru de binevestitor, fi cu toată inima la slujba ta”. (II. Tim. c. 4. v. 5).

Așa au înțeles chemarea preoțească toate acele personalități creștine care sunt considerate și azi sfinte și mari nu pentru gradul ierarhic avut sau pentru știința și prestigiul diplomației de succes efemere, ci pentru pilduitoarea lor viață morală trăită astfel, încât și azi oamenii „văzându-le faptele lor cele bune, preamăresc pe Tatăl din ceruri.”

A fost un timp când clerul românesc, prin faptele sale în câmpul luptei al istoriei noastre naționale, a înfrunțat acest model de misiune preoțească.

Această acțiune de îndrumare duhovnicească și de înobilare morală a poporului nostru a fost întreruptă însă, de-un timp încoace, de preocupări străine și de misiunea dumnezeiască a Bisericii și de trecutul preoțimii într'adevăr frumos în accepția morală a noțiunii.

Vieța modernă a întâlnit clerul Bisericii noastre naționale la răspântia unei crize generale atât de copleșitoare, încât fascinația „duhului lumii” — a biruit sufletul, crescut în cultul unui ideal pentru care n'a mai găsit un altar de toți venerat în noua orânduire a treburilor publice și, în lipsa unei orientări precise, a căzut.

A căzut atât de jos, încât nu numai că s'a bizantinizat acest cler, dar a ajuns să fie târât de însăși puterea publică a Statului la bara de judecată a neamului întreg.

Căci atât comunicatele guvernului, cât și ultima lege pentru asigurarea ordinii în Stat îl vizează direct ca pe un agent vinovat de această perioadă de destrămătură națională.

Apăr onoarea, drepturile și liniștea Românilor

a spus Dl. general ANTONESCU

Domnul General Antonescu a făcut azi declarații reprezentanților presei, către întreaga Țară.

Aceste declarații clarifică și explică situația actuală și cuprind perspectivele viitorului.

Domnul General Antonescu se adresează, rând pe rând, tineretului, legicnarilor adevărați și tuturor Românilor:

V'am chemat la conducerea Statului și v'am dat toate locurile de răspundere ca să simțiți că și voi sunteți Statul și pe conștiința voastră se rezămă păstrarea și mândria lui.

Mi-ați jurat crepință — Regelui și mie — la 6 Octombrie la București și la 8 Noembrie la Iași și toți conducătorii voștri mi-au reînnoit legământul de ascultare la 27 Noembrie.

M'am trudit luni de-a rândul să sal-

vez Statul prăbușit, cu granițele sfărâmate și Românii pribegi; să restabilesc finanțele și să reorganizez totul, în împrejurările turburi ale războiului din jurul nostru.

Am somat pe cei răspunzători să-și facă datoria, impunând disciplina, prevedându-le că va veni un moment când vor fi năvăliți și depășiți de anarhie; v'am adresat tuturor sfaturi părintești, cerându-vă să vă faceți datoria de Români și Legionari.

Drept orice, s'a pornit o acțiune absurdă în contra Guvernului, deși era guvern Național-Legionar și cu toate că mi se jurase credință. S'au făcut insinuări netrecute că ași ocroti masoneria sau că ași lăsa ca forțe oculte străine să influențeze conducerea Țării.

Trecutul meu, onoarea mea de os-

(Continuare în pag. II-a)

Firește, oprobiul public, nu poate atinge marea majoritate a clerului nostru.

Arivismul, care caracterizează cele două decenii de după Unire ale istoriei poporului român, n'a prins în mrejele sale, decât puține elemente, deși mizeria materială a preoților, sărăcia parohiilor și lipsa de înțelegere, din partea Statului, a rostului precumpăniitor, al Bisericii în educarea neamului, ar fi putut sdruce și mai mult rezistența morală a clerului românesc.

După ce poporul nostru a cunoscut de curând un ceas de grea cumpănă, cerul începe a se lumina.

Și pe acest cer, în văzul, acum, al poporului românesc întreg, dela cel mai de sus și până la cel mai de jos Român, strălucește din nou Crucea și puterea ei a toate învingătoare.

Iar după atâtea amăgiri, spulberate de vântul evenimentelor prin care am trecut, clerul românesc își va regăsi din nou locul de stimă în conștiința națională și priment și deplin mulțumit, își poate continua munca sa pentru luminarea morală și națională a poporului, căruia ei, mai mult decât oricine altul, îi poate asigura un viitor de trăire adevărată.

Pr. Nicolae Vasiliu

Numirea unui subsecretar de stat la Culte și Arte

D. prof. Ion Sandu a fost numit subsecretar de Stat la ministerul educației naționale, pentru culte și arte.

D-sa a depus jurământul și și-a luat postul în primire.

Noul subsecretar de Stat a fost timp îndelungat directorul liceului de băieți din Alba-Iulia, iar până la înalta sa numire în minister, a funcționat ca directorul școlii normale ortodoxe din Sibiu.

Dsa este un foarte bun cunoscător al problemelor bisericesti, fiind și absolvent al Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu.

Prezența dlui subsecretar de stat Ion Sandu în guvernul dlui general Ion Antonescu, conducătorul Statului, ridică pentru Biserica noastră cele mai bune nădejdi și o legitimă mândrie.

Apăr onoarea, drepturile și liniștea Românilor

A spus Dl. General Antonescu

(Continuare din pag. 1-a)

taș, lupta mea de o viață întreagă în contra ticăloșilor, voința mea neînduplecată de a realiza Statul Național-Legionar și tot ce făcusem până atunci pentru Legiune, n'au fost puse în cumpănă.

Forțele oculte străine, netrebniți prădători și anarhiști strecurați în mare număr în rândurile Legiunii au împins la vrajă, la pradă și la nebunie.

Tineri curați, studenți idealști, legionari supuși au devenit instrumente oarbe în mâna unor ambițioși, cari s'au ascuns, după ce au încurajat revolta și după ce n'au mai putut stăpâni bandele netrebnice de anarhiști și disperați intrați în luptă pentru interese străine și nu pentru Legiune.

Țara a fost astfel aruncată într-o frământare nebună pe care n'a putut-o opri decât onoarea, eroismul și patriotismul ostașului român, stâncă nepieritoare a drepturilor Patriei.

S'au tras în Armată, fără nici un motiv, fără nici o provocare; s'a încercat dezarmarea și umilirea ostașilor; au fost omorâți ofițeri și soldați pe la spate, doi au fost arși de viu.

Tineret, trezește-te. Ajunge! Legionari adevărați, faceți-vă examenul științei.

Numai dușmanii Țării, ai voștri și ai mei au putut pune la cale această acțiune necredincă în care unii au căzut poate de bună credință, alții din ambiții sau interese, iar unii plătiți de mână dușmană.

Numai trădătorii v'au putut sfătui să trageți în armată, atunci când știți că niciodată Legiunea n'a avut acest drept, iar căpitanul a preferat să se jertfească decât să provoace mișcări și lupte între Români.

Aruncați de pe frunte și de pe ochi valul cernit al rătăcirii și din mâini armele trădării.

Fiindcă Generalul Antonescu n'a înșelat, nu înșală și nici nu va înșela niciodată.

Eu nu sunt conducător de Stat tiran, n'am clică de apărut și n'am interese sau o viață imorală de ascuns.

Eu apăr Țara și destinul ei împo-

triva tuturor dușmanilor și a tuturor rătăciților.

Toată viața și voința mea este în slujba Neamului, a onoarei lui, a onoarei voastre.

Am asigurat liniștea Țării și o voi stăpâni împotriva oricui.

Armata e trează la datorie, Țara întreagă e conștientă de răspunderea ce o avem.

Am ordonat arestări ca să prind rețeaua rătăcirii și a infamiei, a prădătorilor și a oculte streine.

A doua oară nu va mai îndrăzni, fiindcă pumnul de oțel al onoarei și al conștiinței românești va zdrobi sub voința armatei orice încercare.

N'am uct pe nimeni. Fiindcă am încă suflet de părinte.

Pe foștii membri ai Guvernului cari se vor dovedi că au trădat, îi voi pedepsi cu deportarea.

Pe vinovații netrebniți îi voi pedepsi cu oca.

Pe vagabonzi și hoști de răd îi voi pedepsi cu pușcări.

Nicun nevinovat nu va suferi vreo pedeapsă; fiindcă pedepșa mea nu pleacă din nicio ambiție deșartă, a judecătorilor din nicio ură, a Armatei din nicio răzbunare.

Dar, deacum înainte voi fi necruțător, nicio abatere nicio rătăcire, nici o încercare nu va mai fi îngăduită.

În fața lui Dumnezeu, a Țării și a Istoriei jur că nimeni pe acest pământ nu mă va împiedica să apăr onoarea, drepturile și liniștea Românilor și că dacă se va face o nouă greșală voi fi necruțător.

Cu aceasta se încheie cu rușine și tristețe o nesăbuită crimă, folosită de dușmanii Neamului în contra noastră. Viitorul ne stă în față.

El ne comandă să ne împlinim datoria.

Cea dintâi datorie a tuturor este a muncii.

Trebuie să refacem încrederea în dreptul de viață și de muncă.

Trebuie să redăm muncitorului puterea producției, ca să putem ajunge la ieftinirea vieții; trebuie să dăm țărânului liniștea ogorului, ca să poată muncii; trebuie să dăm orașanului și-

garanța vieții și a ordinii, cărturarului puterea gândului.

Întreaga Țară trebuie să pășească la muncă și la ordine.

Nu slujim crezul românesc, nu servim credința în viitorul nostru, nu ne pregătim pentru lumea nouă în plămădire, dacă nu ne supunem acestei porunci. România și aliații săi au nevoie de liniște și de muncă în această regiune.

După ce totul va reintra în muncă și disciplină, voi pași la reorganizarea politică a Statului, fiindcă eu sunt cel care a hotărât la 7 Septembrie 1940 organizarea Statului Național Legionar.

Acest Stat nou va fi un Stat întemeiat pe primatul românesc în toate domeniile și se va întemeia pe structura noastră agrară și țărănească. Naționalul și socialul vor fi pietrele de temelie.

Toate reformele necesare înlăturării vâscului și influențelor străine pentru asigurarea destinului nostru național, le voi înfăptui fără șovăire. Organizarea noastră economică va pregăti viitorul Bazinului Dunărean și al rostului pe care trebuie să-l aibă poporul românesc în această regiune europeană față de viitorul Europei care se plămădește printr-o măreață luptă.

Statul viitor va fi un Stat de disciplină, de ordine și de acțiune creatoare.

Tineretul va fi educat în duhul de jertfă națională și de idealism creștin pentru care s'au trudit și s'au jertfit, veac de veac, Voevozii, vitejii și martirii noștri.

Țărănimea va fi îndrumată spre o nouă viață, Statul organizând producția agricolă, dând unelte și mașini țărânului, creind o industrie alimentară și transformând ordinea sanitară atât de înapoiată a satelor noastre.

Muncitorimea va fi ridicată prin sporirea producției și prin crearea de mari lucrări publice, căi de comunicație, canaluri și irigații. Voi lupta cu toate puterile ca să ridic viața muncitorului, fiindcă și eu nu mă consider decât cel dintâi muncitor al Țării.

Funcționarii vor fi întrebuințați în această mare acțiune a Statului și li se va deschide drumul spre întreprinderile private, pentru a asigura tuturor salarii demne de munca și rolul fiecăruia.

Cărturarii și slujitorii bisericii vor a-

vea în acest Stat rolul care se cuvine despăcătorilor de drumuri și ziditorilor de suflete.

Un Stat nou, cu suflet nou. Aceasta m'am obligat să fac. Aceasta voi face. Fiindcă acest Stat îl așteptați toți, de atâta vreme, Români.

Toți ați crezut, toți ați așteptat, toți nădăjduiți în această Românie Nouă.

Toată lupta și așezarea marelui revoluții Național-Socialiste Germane și înfăptuirile fasciste ne vor sluji ca temeieri de experiență, pentru a altoi pe sufletul și nevoile românești rodul acestor organizări de popoare, temeieri de Lume Nouă.

Dela acest drum de înnoire, de faptă nouă pentru o Țară Nouă și o Lume Nouă nu mă voi abate nici o clipă, fiindcă acesta este rostul meu la conducerea Statului.

Acesta este drumul viitorului, la care chem tot ce e curat, întreg, neîncercat, nepătat, neobosit, pe întregul cuprins al Țării.

Nu voi întemeia numai forme, fără rădăcini, cum au încercat-o alții; nici nu voi renaște așezări moarte.

Deaceia o spun răspicat. Nu oricine este pregătit pentru această împlinire, ci numai acei cari n'au mâinile pătate de sânge, de averea Statului sau de fapte murdare. Toți pot însă s'o ajute, pentru că este casa Neamului la care toți au datoria să zidească.

Pentru a ajunge la această înfăptuire viitoare, cer acum: ordine, disciplină și muncă.

Iar Legionarilor adevărați, celor ce au suflet de Legionar, cari au râvnit să înfăptuiască toate aceste temelii de Neam, le cer:

Tinerilor studenți să-și pregătească sufletul în credință curată și creștină, aruncând din mâini arma urii și așteptând arma apărării drepturilor Neamului.

Legionarilor maturi și bătrâni, le cer să judece singuri pe ce drum a fost tărată Legiunea și pe ce drum am luptat s'o duc eu.

Le cer să judece dacă, Țara pe care o voi zidi-o eu, nu este țara visurilor de totdeauna ale adevăratei Legiuni și ale Românilor de pretutindeni și deapururi.

Este ultimul meu cuvânt către ei.

Cer tuturor Românilor să ia exemplu din lupta măreață și plină de jertfă pe care o duc Marele Führer, Poporul German și Revoluția Național Socialistă, Ducele, Poporul Italian și Revoluția Fascistă. Si să înțeleagă că pe deasupra tuturor frământărilor și peste toate neînțelegerile, avem datoria față de strămoși și față de urmași să ne pregătim Statul și neamul pentru apărarea drepturilor lui veșnice.

Cine vrea să meargă la această faptă, va fi bine primit și va croi alături de mine destinul Patriei. Fără șovăire, fără violențe, fără nesupunere pentru Țară și Rege.

ROMÂNI,

De fapta, energia, munca și disciplina voastră depinde momentul supremei chemări ce vă voi face.

Fiindcă, împotriva tuturor piedicilor și intrigilor dușmane, a clevtirilor și amenințărilor nemernice, trebuie să ducem Țara în matca viitorului, în val de veac, ca să-i asigurăm drepturile nepieritoare.

Și i le vom asigura.

Cu Dumnezeu înainte!

GENERAL ANTONESCU

Rolul preotului în asistența bolnavilor și medicina socială *

de Preot AUREL VELEA.

Introducere: Asistența socială și creștinismul.

"Venii binecuvântații părintelui meu, moșteniți împărăția care este gătită vouă dela întemeierea lumii. Că am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat am înșetat și mi-ați dat de am băut, strein am fost și m'ați primit. Gol și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat în temnița am fost și ați venit la mine."

Mat. C. 25 V. 34-36.

Întreaga doctrină creștină are la bază virtutea iubirii: din iubire Dumnezeu a făcut toate cele

văzute și nevăzute din iubire; Dumnezeu a făcut pe om după chipul și aseănarea sa; din iubire Dumnezeu Tatăl a trimis pe Fiul său, Doznul și Mântuitorul nostru Isus Hristos, care pogorându-se pe pământ a propovădui evanghelia iubirii și care, tot din iubire, s'a jertfit pe cruce, pentru mântuirea neamului omnesc din robia păcatului strămoșesc. „Isus Hristos, trimisul Tatălui creșc în lume, mângăitorul celor intristați: tămăduitorul bol-

navilor, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Cuvântul care a fost întru început la Dumnezeu și care s'a făcut trup și s'a sălășluit între oameni, propovăduiește adevărul, dreptatea, dragostea mila și iertarea. Pe acestea le ridică în locul minciunii și a fățărniciei de până acum și le pune ca temelie ca bază acestei vieți, fără de care lumea nu este decât o nesfârșită vale a plângerii."

Din descoperirea dumnezeiască depusă în Noul Testament, unde

* Lucrare premiată de Ven. Cons. Eparh. Ort. Rom. din Cuij conf. adresei No. 1594/ 940.

² Dr. A. Buzdug: Merinde pentru suflete credincioase. Predici la toate praznicile și sărbătorile anului bisericesc, 1934, pag. 9-10.

(Va urma)

Un articol consacrat Transilvaniei apărut într'un ziar american

Ziarul „Christian Science Monitor“, publică sub semnătura d-lui R. H. Markham un important articol consacrat Transilvaniei, spunând între altele:

„Problema Transilvaniei ne înfățișează mai mult de un milion de români umili pierzându-și multe din drepturile lor vitale și trecând din nou sub dominația unor stăpâni care vorbesc o limbă străină.

Românii din Transilvania sunt țărani așa cum este cea mai mare parte a populației de acolo; majoritatea din cei 5.542.679 transilvăneni trăesc pe pământ și din pământ ei poartă „mocasinii“ sau cisme, cresc vite, porci sau găște, locuind în căsuțe și sate mici, în direct contact cu valorile primitive și realitățile naturii.

Anotimpurile trec peste ei cu o inexorabilă monotonică.

O mare parte din locuitorii sud-estului european au fost în aceeași situație: ei au trăit astfel în decursul lung al secolelor, iar bărbații și femeile care erau și culegeau erau de obicei iobagi și constrânși să trăiască nemîșcați pe pământul lor sărac, ca vitele ce le creșteau. Dar în realitate ei sunt bărbați și femei cu aceeași îndreptățire la viața ca și restul lumii. Copiii pe care îi duc la biserică merită să trăiască într-o lume liberă și fericită. Și timp de secole acești țărani s-au luptat pentru o asemenea lume. Dacă vreodată în măreția intimă a unei biserici, ne simțim mișcați, de sublimul unui imn înălțător, ar fi bine să medităm asupra eroismului acestor bărbați și femei care au făcut sacrificii pentru a-și crea o viață mai omenoasă, ar fi bine să ne gândim la acea procesiune de țărani martiri. Nenumărați sunt acei bărbați și femei ai „revoluției tăcute“ care și-au dat viața pentru a scoate pe țărani din rândul sufletelor oșelite și au avut într'adevăr un succes considerabil. În toată Europa occidentală, țărani și-au îmbunătățit mult situația. S-au deschis școli pentru copiii lor, sau clădit case bune pentru familiile lor și în unele țări sătenii au câștigat multă influență politică. În Serbia și-au câștigat libertatea, în Bulgaria unul din ei a devenit prim-ministru, în Grecia ei au transformat o națiune.

În Transilvania de asemeni au progresat în mod remarcabil. Acum nouăzeci de ani, după o mare revoluție, țărani transilvăneni au fost desrobiți. Acum douăzeci de ani sub regimul românesc, ei au primit pământ din moșiile feudale. Au câștigat și dreptul la vot și au ajuns la un loc de frunte în politica provinciei lor. Sute de școli au fost înființate pentru ei, învățători destul de competenți i-au luminat în propria lor limbă. Li s-au deschis ușile Universităților și zeci de mii de băieți și fete dela sate au primit învățătură.

Toți țărani atât cei Români cât și ceilalți, au făcut un real progres în timpul celor două decenii de sub controlul românesc. Administrația nu era poate destul de bună, dar cutoate aceste defecte penibile, „oamenii umili“

au progresat, au ridicat capul uitând suspinele au putut să speră în ceva mai bun.

Am trecut des prin casele lor, am poposit în bisericuțele lor pentru a privi cum cântau și se rugau. Am asistat la intrunirile lor de masă și am văzut ridicându-se o pădure întregă de mâini spre a jura că-și vor da viața într'o cruciada pentru crearea unei noi lumi mai bune. Imi părea rău că oamenii înaintau atât de încet, dar mă bucuram că înaintau totuși. Trebuie oare acum să fie oprîți? În situația actuală este probabil dominația unui „grup de stăpâni“ dintr'o așa zisă „rasă de stăpâni“. Țărani și ciobanii sunt priviți cu dispreț în noul regim, iar masele disprețuite de elită. Va fi poate multă mizerie. Aspect al feudalismului e deci foarte trist. Și nu e de mirare ca acel care respecta pe Abraham Lincoln își temperează aplauzele la vederea cavaleriilor medievale intrând în castele și cetăți călare pe cai albi de război“.

Un important consiliu de miniștri la București

Luni 3 Februarie a. c. s'a ținut un Consiliu de miniștri sub președinția d-lui general Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

I. D. general Antonescu a făcut o expunere asupra situației interne și externe a Statului, așa cum se prezenta la 6 Septembrie 1940, apoi a expus realizările din timpul celor cinci luni de guvernare.

II. S'a hotărît ca să se facă o revizuire a funcționarilor publici introduși sau eliminați, din ultimile luni, păstrându-se în serviciul Statului toate elementele bine pregătite, muncitoare și cu spirit de ordine.

III. Constatându-se atitudinea anti-națională a d-lui Viorel Tillea, care desfășoară la Londra o activitate potrivnică intereselor Statului Român, s'a hotărît retragerea naționalității d-lui Tillea.

IV. S'a hotărît ca lucrările pentru reorganizarea ministerelor să fie terminate până cel mai târziu la 1 Martie a. c.

V. Impotriva preoților, care renegându-și chemarea lor duhovnicească și Altarul, s'au amestecat în desordinele din ultimele zile, se vor lua cele mai aspre măsuri.

Seminariile vor fi trecute din nou sub autoritatea Bisericii.

VI. S'a hotărît să se continue acțiunea de românizare a activității economice a Statului prin mijloace care să nu primejduiască procesul de producție al Țării.

Statul va da întregul său concurs elementelor românești capabile, care vor face dovada că sunt bine pregătite pentru îndeletnicirile economice.

Crematoriul nu s'a desființat încă

În ședința din 3 Decembrie 1940 a sfântului Sinod s'a cerut desființarea crematoriului, după ce încă din 1929 Biserica a condamnat-o, interzicând ca preoții să slujească prohodul persoanelor incinerate.

Crematoriul din București însă în loc să fie desființat își continuă activitatea „atât de vastă ce o așteaptă“ — după cum spune Darea de seamă a societății „Cenușa“.

Această societate are o avere de 31.712.645 Lei, crescând numai în 1939 cu 925.688 Lei.

Când s'a înființat crematoriul, societatea „Cenușa“ s'a angajat a nu incinera decât persoanele care-și exprimă în mod special dorința aceasta.

În toamna trecută s'a constatat însă că în tabloul celor incinerate se găsesc și persoane declarate necunoscute. E ident deci că s'a călcat angajamentul statutelor de constituire și deci, pe lângă motive de ordin religios și moral, și acesta trebuie să determine imediat dizolvare a societății „Cenușa“ și încetarea crematoriului.

Instituțiunea aceasta, înființată de ateismul secolului trecut, este într'un continuu regres în țările creștine.

Italia a fost cea dintâi țară care a inițiat crematiunea. Cea dintâi incinerare s'a făcut la 22 Ianuarie 1876, în Milano,

În Germania erau în 1911 în total 29 crematorii și cu toate acestea n'au avut decât 7555 cazuri de incinerare.

Cele mai multe incinerări se fac în Japonia, unde jumătate din morți sunt duși la crematoriu.

Crematoriul este o instituție păgână, trebuie să dispară deci în țara noastră.

Nr. 254—1941

Comunicat

Copie după Deciziunea înregistrată la No. 249.995 din 9. XII. 1940 a Ministerului Educației Naționale, Cultelor și Artelor.

Deciziune

Noi, Traian Brăileanu, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale, Cultelor și Artelor.

Având în vedere dispozițiunile Decretului-Lege No. 3566 din 25 Oct. 1940 și referatul Domnului Director al învățământului normal-primar, cu Nr. 222.957 din Noiembrie 1940

DECIDEM:

Art. I. — Art. 5 și 6 din Decretul-Lege No. 3566—1940 se interpretează în sensul că preoții profesori sau învățători trebuie să opteze pentru una din aceste funcțiuni: preot, profesor sau învățător.

Art. II. — Preoții, profesori sau învățători, cari au optat pentru preoție își vor păstra drepturile la gradațiile de vechime și gradația militară, obținute în învățământ.

Art. III. — Preoților, profesori sau învățători, care au optat pentru postul din învățământ, li se poate acorda o gradație de merit, la cerere, în următoarele condițiuni:

- Să aibă avizul favorabil al Consiliului Inspectorilor Generali respectivi, în urma propunerilor făcute de inspectorii școlari de județe și circumscripții, pentru învățători, sau de inspectorul școlar de regunie, pentru profesori, pe baza actelor doveditoare a studiilor, a activității culturale, a moralității desăvârșite și a atitudinii de loialitate față de mișcarea tineretului naționalist.
- Să facă dovadă prin acte asupra stării materiale a lor, a soțiilor și a altor membrii ai familiei, cum și a greutăților familiare ce le au.

Art. IV. — Preoților, profesori sau învățători, cari au optat pentru preoție li să acorda din oficiu o gradație de vechime în plus peste cele pe care le au.

Art. V. — Gradațiile de vechime și cea militară, pe care și le păstrează cei care au optat pentru preoție, se vor plăti dela posturile din învățământ calculate la salariile respective, până la 1 Aprilie 1941, când vor fi trecute în bugetul Direcției Cultelor, calculate însă la salariile de preoți.

Art. VI. — Gradațiile de merit și cele de vechime, ce se vor acorda pe baza acestei decizii, se vor plăti dela data înscrierii în bugetul Direcției Cultelor, după comunicarea ce se va face de către Direcțiile de învățământ respective.

Art. VII. și ultimul. — Domnii Directori de învățământ și d. Director General al Cultelor vor aduce la îndeplinire dispozițiunile prezentei decizii.

Dat astăzi 9 Decembrie 1940.
Ministru,
ss. Traian Brăileanu.

Sediul Uniunii ziaristilor.

„UNIUNEA ZIARIȘTILOR ROMÂNII DIN TRANSILVANIA“, asociație de presă persoană juridică, în urma cedării Clujului și-a stabilit sediul în Sibiu.

Dnii membrii sunt rugați să-și comunice adresele urgent, pe adresa: D-lui secretar general I. Gh. Severeanu Sibiu, str. Moara de scoarță nr. 19.

Cei cari doresc la niri, vor atașa timbre pentru răspuns.

Conducătorul Statului și Biserica

Di general Ion Antonescu la scrisoarea onagială trimisă de Patriarhul Românel a răspuns astfel:

Fiu credincos al bisericii strămoșești în ceasurile tuturor marilor hotărâri ce mi-a fost sortit să iau pentru Neamul meu, mi-am îndreptat cu smerenie gândul către Atotputernicul. Chemat din vola Lui, să împlinesc poruncile apărării Patriei și ale asigurării veșniciei naționale, n'am prețel s'o fac chiar cu pretul ființei mele trecătoare. Binecuvântarea bisericii dată acțiunii mele — care este a tuturor Românilor ce simt inima în-sângerată sub cununa de spini a Patriei, — constituie un izvor de puteri noul pentru a putea merge pe drumul greu, la capătul cărui strălucește icoana măririi Neamului și întruparea năzuințelor naționale fiștești.

Vă rog să primiți înalt Prea Sfințite mulțumirile mele călduroase pentru cuvintele de înțelegere și solidarizare trimise din partea Bisericii Ortodoxe Române.

* * *

Iar I. P. S. S. Mitropolitul Neolae al Ardealului, la scris:

Înalt Prea Sfințite,

Vă rog să primește vtile mele mulțumiri pentru mișcătoarele cuvinte de înfrățire, ce mi-ați adresat în numele Bisericii Ortodoxe a Ardealului și credincioșilor ei.

Având colaborarea apostolicească a celor ce slujind lui Dumnezeu slujesc și Națiunii, temelurile sufletești ale Statului vor fi întărite pentru a putea reclădi, cu trăinicie, așa cum cu toții dorim, edificiul râvnit al întrupării idealurilor naționale.

O nouă ediție a Sfintei Scripturi.

Numărul cititorilor Sfintei Scripturi crește în mod îmbucurător. Ediția din 1936 s'a epuizat complet.

Sfântul Sinod a hotărât deciziunea publicării unei ediții nouă și lucrarea este în curs. Ediția fiind populară, prețurile o va putea răspândi cu mult folos în rândurile tinerimii școlare.

Tip. „Alba” Alba Iulia

† Pr. Dumitru Sângerzeanu

Eparhia noastră a suferit o nouă pierdere dureroasă. Preotul Dumitru Sângerzeanu, din parohia Oarba de Mureș, s'a mutat și el, din această lume a necazurilor, în împărăția dreptilor.

Pr. D. Sângerzeanu a decedat, după o scurtă boală, în ziua de 26 Ianuarie a. c. după 41 de ani de păstorie rodnică, fiind în vârstă de 64 de ani.

Așezat din tinerețele sale în această mică parohie, a căutat să fie cât mai folositor poporului său, lucrând cu râvnă și pricepere pe teren bisericesc, cultural și economic. Rezultatul muncii sale îl arată casa parohială, edificată în 1912 și întregirea sesiunilor parohiale.

Împreună cu parohia văduvită, îl deplânge soția și o numeroasă, distinsă familie preotească, între care se află și Pr. D. Sângerzeanu din Petea de Câmpie.

A fost înmormântat cu tot regretul de Pr. Sânmărghitan Emil, ca delegat al P. C. S. protopopului Romul Popa, de Pr. Sânmărghitan Ioan, Pr. Morușca Matei și Pr. D. Biji, în ziua de 29 Ianuarie a. c. lângă biserică pe care o iubise atât de mult.

A vorbit mișcător Pr. E. Sânmărghitan, evidențind meritele vrednicului preot.

În veci să-i fie pomenirea.

Să ajutăm parohiile sărace

Pe teritoriul eparhiei noastre se află multe parohii sărace, cu un mic număr de credincioși, dar cu nenumărate lipsuri.

În schimb și parohii care se găsesc într-o situație mult mai fericită, decât cele arătate mai sus.

Datoria acestor parohii cu dare de mână este să ajute pe cele sărace, ori de câte ori se face apel la bunăvoința lor.

Așa este creștinesc și așa este și cu cale.

O astfel de parohie, mică și avizată la sprijin, este Turda-Plocoș, județul Turda. Înjghebată fiind de curând are nevoie intermediată de următoarele cărți liturgice: 1 Liturghier, 1 Pentecostar, 1 Triod, 1 Moltveinic (Euloghion) și 1 Apostol, toate cu litere latine.

Cărțile se vor trimite direct pe adresa oficiului parohial amintit, considerând că săvârșim o faptă mai presus de orice laudă.

„În lume necazuri veți avea, ci îndrăzniți: eu am biruit lumea.”

Numărul morților și răniților căzuți dintre rebeli și civili la 21-23 Ianuarie

COMUNICAT

Numărul morților și răniților căzuți, dintre rebeli și populația civilă, în București, în zilele de 21-23 Ianuarie 1941, după datele culese până în prezent de autorități, se ridică la 490 și anume:

Răniți

Așezămintele Brâncovenesti	45
Spitalul Cantacuzino	8
Spitalul de Urgență	64
Spitalul Colțea	82
Spitalul Colentina	10
Spitalul Filantropia	8
Spitalul de Copii	2
Spitalul Viting	3
Spitalul M. Elias	2
Spitalul iubirea de Oameni	2
Spitalul Caritas	14
Casa Centrală a Asigurărilor Sociale	8
Sanatoriu Diaconese	1
Sanatoriu St. V. de Paul	1
Sanatoriu Victoria	5
Total	251

Morți

La Morgă	212
În spitale	24
Total	236

Din totalul de 490 de răniți și morți, 346 sunt români iar 144 evrei. Toți evreii morți (118) au fost asasinați de rebeli.

Răniți și morți după profesioni

Profesiunea	Răniți	Morți
Muncitori și meseriași	63	54
Funcționari comerciali	33	80
Șoferi	8	5
Picoli și ucenici	0	1
Servitori	18	4
Casnici	12	7
Intelectuali	11	10
Ștudenți	10	7
Elevi	10	6
Agricultori	2	1
Comercianți	7	31
Necunoscuți	70	21
Total	254	236

Răniți și morți după sex

	Bărbați	Femei	Total
Răniți	216	38	254
Morți	220	16	236
Total	426	54	490

Răniți după vârstă

dela 7-18 ani	24
" 18-25 "	38
" 25-50 "	72
" 50-70 "	8
Vârsta necunoscută	112
Total	254

Majoritatea morților și răniților au căzut în atacurile date de rebeli asupra Președinției Consiliului de miniștri și Palatului Telefoanelor.

Prezența femeilor și copiilor printre cei căzuți se datorește faptului că rebelii i-au așezat în primul rând, în speranța că sub scutul lor vor putea înainta fără a primi focuri.

Mai mult ca jumătate din numărul celor căzuți îl formează comunități recruțați dintre muncitori, meseriași, funcționari comerciali, șoferi, mecanici, etc.

S'a interzis orice fel de activitate a copiilor și tinerilor în „Frățiile de cruce” Elevii vor avea carnet școlar și număr de ordine

Monitorul Oficial de ieri publică următoarea decizie:

Noi ministru secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale, cultelor și Artelor.

Având în vedere că disciplina și grija de educația copiilor și a tinerilor de școală a scăzut în așa măsură încât mulți dintre ei au apucat pe căi greșite, pentru reîntronarea disciplinei în viața școlarelor și a raporturilor firești între elevi, de o parte, părinții și profesorii de alta,

Decidem:

Art. I. — Se interzice orice fel de activitate a copiilor și tinerilor în „Frățiile de Cruce”, acolo unde a fost organizate până acum, precum și orice nouă organizare a acestora.

Art. II. — Se reintroduce carnetul școlar personal, pentru a face legătură între școală și familie și spre a servi la identificarea elevilor.

Art. III. — Toți elevii de școală secundară vor purta la brațul stâng inițialele școlii și numărul de ordine indicat de școală.

Art. IV. — D-nii directori ai învățământului secundar, primar-normal profesional și particular, sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

No. 388/1941

Comunicat.

Comunicăm pentru informație Decretul Lege No. 175 din 31 Ianuarie 1941, relativ la Titlurile de rentă 4,1/2% din 1936 și tragera la sorți, publicată în Monitorul Oficial Nr 27/1941.

„Art. unic. Titlurile rentei 4,1/2% din 1936, convenită organizărilor bisericești și culturale, de amortizat la întâia și a doua tragerea la sorți, fixată la 1 Februarie 1941 prin decretul Lege Nr. 3355 din din 4 Oct. 1940, se vor trage la sorți la 1 Martie 1942 odată cu Titlurile de amortizat la tragerea a treia.

Data de 1 Martie rămâne fixată și pentru toate celelalte trageri anuale ce vor urma.

Dobânda contractuală a Titlurilor de rentă 4,1/2% din 1936 se va servi până la primul cupon inclusiv, cu scadența următoare datei ieșirii efective la sorți a Titlurilor respective.

Dat în București la 31 Ianuarie 1941.

Conducătorul Statului Român și Președ. Cons. de Min. General Ion Antonescu, Ministerul Finanțelor, General N. Stoenscu.

Președinte:

Al. Baba

Secretar:

Pr. T. Ciuruș

No. 111-1941.

CONCURS.

Se publică concurs pentru înțirirea parohiei Oarba de Mureș, din protopopiatul Luduș, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Renașterea”

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

- 1) Salar dela Stat.
- 2) Casă parohială și supredificii.
- 3) Sesiune parohială 32 jug. 911 stj.
- 4) Stola îndatinată.

Candidații își vor înainta în termenul fixat cererile de candidare cu documentele necesare Ven. Vicariat în Alba-Iulia.

Parohul va fi numit de Consiliul Vicariat.

Luduș, 31 Ianuarie 1941.

În înțelegere cu consiliul parohial din Oarba de Mureș.

Protopop:
ss. Romul Popa

CENZURAT